

2

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

*„Blázne! Ještě této noci si vyžádají tvou duši,
a čím bude to, co jsi nashromáždil?
Tak je to s tím, kdo si hromadí poklady
a není bohatý před Bohem.“*

Lk 12,20

Úvodní slovo

V tomto dušičkovém čase chodíme na hřbitovy za těmi, kteří nás předešli na cestě, po které dříve či později půjde každý z nás. Tyto návštěvy mají jeden důležitý efekt: Připomínají nám, jak pošetilé je každé naše snažení, které je nasměrováno pouze do tohoto světa a nikam dál. Zbude po něm jenom větší či menší pomníček v množství jiných, postupně zarůstajících mechem.

A tak chci poděkovat všem, kteří svými díly pro bližní nestavějí sami sobě pomníky a monumenty, ale chtějí sloužit lidem známým i neznámým a v nich i Bohu, nezištně a třeba i anonymně. Kéž je jim naše vděčná radost zárodkem budoucí radostné odměny v Božím království!

Váš farář Petr Vrbacký

Informace

Aktuální dění ve farnosti

• Zveme děti na **zdobení perníčků**, které se uskuteční v neděli 28. 11. v 15.00 hod. na faře (Lidická 6).

• **Mikulášská besídka pro školou povinné děti** z naší farnosti se koná v neděli 5. 12. od 14.00 hod. na Petrinu (Veveří 15). Zváni jsou i rodiče. Přezůvky prosíme s sebou!

• Zveme **předškolní děti na setkání se sv. Mikulášem** ve středu 1. 12. od 16.45 hod. v kapli kostela. **Součástí besídky bude i dětská mše svatá.**

• **Komunita Emmanuel** zve farníky od sv. Tomáše na:

– **Adventní setkání pro osamělé rodiče**
7. 12. 2004 – farní sál Lidická 6,
18.30 – 20.30 hod.

– **Adventní setkání pro starší manžele**
14. 12. 2004 – farní sál Lidická 6,
18.30 – 20.30 hod

Přihlášky na obě setkání obdržíte v sakristii kostela sv. Tomáše nebo na faře v úředních hodinách. Podrobnější informace najdete v článku komunity Emmanuel *Dvě adventní setkání na závěr Roku rodiny.*

POZVÁNKA

na setkání s Maxem Kašparů

---

místo: sv. Jakub, BRNO

datum: neděle 14. 11. 2004

čas:

8.00 hod. . . . . Homilie při mši svatě

9.00 – 10.00 hod. . . . . Autogramiáda
v knihkupectví Cesta, Rašínova 5

Přijďte si dát podepsat knihy pro Vaše blízké! Těšíme se na Vaši návštěvu.

zdroj: knihkupectví Cesta

Přečetli jsme za vás . . .

. . . tentokrát z knihy „Děti píší Bohu“

Milý Bože, když jsem prodával limonádu, tak jsem si vydělal 26 korun. V neděli ti z nich něco dám.

Kryštof

Milý Bože. Vánoce by měly být dřív, protože děti nemůžou přece vydržet být tak dlouho hodné.

Tvá Bětka

Vážený Pane Bože! Prosím Tě, udělej aby se lidé tak snadno nerozpadali. Mám tři stehy a jednu injekci.

Johana

Myslel jsi to vážně, že máme dělat druhým to, co oni dělají nám? Protože jestli ano, tak to má brácha pěknou smůlu.

Dáša

Milý Bože, Kain s Ábelem by se mýslím tolik nezabili, kdyby měl každý svůj vlastní pokoj. Nám s bráchou to aspoň funguje.

Dan

Milý Bože, paní učitelka nám říká, že severní pól není přesně nahoře na zeměkouli. Spletl ses i někde jinde?

Jarek

Milý Bože, díky za brášku, ale já jsem se modlila za pejska.

Gábina

Milý Bože, až budu velký, chtěl bych být stejný jako táta, ale ne tak chlupatý.

Štěpán

Milý Bože, dělám co můžu.

Franta

Dvě adventní setkání na závěr Roku rodiny

komunita Emmanuel

Rok rodiny 2004 je téměř za námi. V naší republice se uspořádalo několik konferencí a symposií, na kterých se formulovaly současné a budoucí problémy, upozornilo se na krizi rodiny, na její současné potřeby, a co by pro dobro rodin měly

dělat vlády, ministerstva a celá společnost. Jsou to nepochybně záslužné aktivity, i když víme, kolik překážek pro život rodiny si staví sama současná lidská společnost.

Avšak rodina, to je také cosi, co prožíváme naprosto konkrétně. Třeba zrovna v naší farnosti: jak žijí mladé rodiny s dětmi, jak prožívají život starší manželé po odchodu dětí z domu, s jakými problémy se setkávají ovdovělí a jaké bolesti prožívá osamělý rodič nebo rodina po odchodu tatínka či maminky do jiné rodiny. Řadu problémů si vyřeší partneři či rodiny sami, hodně podnětů dá i společenství věřících a na pomoc mohou přijít i psychologové či manželští poradci. Křesťanští manželé ale ví, že manželství a rodina jsou od Boha, to Bůh nás povolal do manželství, Bůh nás pozval i k tomu, abychom se podíleli na jeho tvůrčích záměrech a dal nám děti. V návalu starostí, v rychlém běhu událostí, přemíře bolesti či únavy na tu Boží účast zapomínáme nebo ji nejsme schopni zahlédnout. A tak kromě radosti, štěstí, pokoje a vzájemné důvěry prožíváme často napětí, zrady, zklamání a bolest nebo lhostejnost a chladný vztah. A ptáme se: je vůbec nějaká šance na změnu?

Jako křesťané věříme, že ano. Vždyť Bůh o nás stojí. Vždyť i pro nás, pro naše manželství, byl ukřižován Boží Syn a pro nás vstal také z mrtvých. To je vlastně obsah víry křesťana, to je důvod naděje křesťanských manželů, že pro Boha není nic nemožného – ani nová míza pro naše stárnoucí manželství, ani zhojení bolesti

z odchodu dětí, ani přijetí smrti jednoho z manželů či přijetí a smíření se s rozchodem manželství. V Boží moci je ale také povzbuzení manželství fungujících, vždyť i pro manželství platí Ježíšův příslib: „Já jsem přišel, aby měli život a měli ho v hojnosti.“ (srv. J 10,9).

Adventní doba je doba očekávání. Zveme Vás – tentokrát osamělé rodiče a starší manželské páry – ke společnému očekávání Boží přízně právě v letošním adventu. Komunita Emmanuel pořádá podobná setkání v rámci služby Lásky a pravda již deset let a oslovila evangelijní zprávou o Boží lásce už stovky manželů. Setkání plánujeme na úterky – 7. prosince pro osamocené rodiče (rozvedené a ovdovělé) a 14. prosince pro starší manželské páry (je vhodné, aby přišli oba manželé). Setkání se bude konat ve farním sálu na Lidické 6 po večerní mši svaté, od 18.30 do 20.30 hod. V rámci setkání bude přednáška se svědectvím a pak sdílení ve skupinkách a společná závěrečná modlitba. Byli bychom rádi, kdyby se zájemci přihlásili předem, a to buď v sakristii kostela sv. Tomáše, nebo na farním úřadě Lidická 6 v době úředních hodin.

Viola a Augustin Svobodovi

Mosty

pozvánka na Silvestra

Máš zájem se zúčastnit několika silvestrovských dnů? Chceš zažít radost ze

života, poznání sebe sama, polární záři, setkání s Bohem, paletu barev, sněhové hrátky, dno svých sil, večery při svíčkách, manželství aneb život Mart'anů a Venušanek, komunikaci, modlitbu s úderem bubnů, vytí vlků a společné sdílení? Mládež od sv. Tomáše pro Tebe a Tebou pozvané kamarády připravila jedinečnou akci:

Kdy: 27. 12. 2004 – 1. 1. 2005

Kde: fara v Mrákotíně (Javořická vrch. u Telče)

Pro koho: 8 dívek, 8 kluků

Věk: 15–18 let

Cena: přibližně 699,- Kč (v ceně není zahrnuta doprava), záloha činí 300,- Kč (bude se vybírat v sakristii kostela sv. Tomáše 15. – 16. 11. 2004 po večerní mši, tj. v 18.00 – 18.30, případně dle domluvy).

Kontakt: Klára Kengi Koukalová, 736 485 103 (volej spíše k večeru nebo piš SMS s kontaktem na sebe).

Přihlásit se můžeš od: 8. 11. 2004

Zaostřeno na rodiny

*aneb
pro každého něco*

---

*Víkendové menu pro děti i jejich rodiče na
nejvyšších místech brněnské diecéze*

PROLOG – NESMĚLÉ ZAČÁTKY

Začalo to již někdy začátkem roku nepřehlédnutelnou poznámkou v úvodníku Tomáška: Vážně se všichni zamyslete, co dělat v rámci naší farnosti s rokem rodiny.

Vážně se nad problémem zamyslela o něco později i farní rada. Tehdy z ní však vypadla jen představa o nějakém výletě, ale nic konkrétního. Skutečnost však nakonec byla pojata daleko velkoryseji, leč nepředbíhejme

V minulém čísle našeho farního média se vyskytla skromná zpráva o Víkendu pro rodiny na Třech studních ve dnech 22. až 24. října za účasti osobností jako P. Vrbacký či rodinného poradce Vítka Janků. Informace slibovala duchovní i tělesné občerstvení a zejména silně dotovanou částku za pobyt, z čehož vyplývalo, že zájem bude velký. Jistým překvapením pak bylo, že nakonec se na místě sešlo cca 24 rodin, z nichž se prakticky všichni navzájem znali. Že by žádní jiní členové mladších rodin nečetli Tomáška?

PÁTEK 22.10. – PŘÍJEZD SKALNÍCH

Někteří z nás dorazili do mnohým známého a oblíbeného areálu chaty Duha a Penzionu U Pramene již v pátek večer. Milým překvapením byly vytopené chatky a pokoje, jakož i originální omalovánky z dílny Sojky a vyňaté texty k Roku rodiny od vybraných duchovních osobností s rukopisným požehnáním našeho P. Vrbackého. Teplý večer jsme věnovali diskusi o současnosti i budoucnosti našeho populárního farního měsíčníku

SOBOTA 23.10. – KOUZLA RODINNÁ I JINÁ

Jak se ráno probouzelo z mlh do jasného slunného dne, přijížděly další rodiny,

včetně hlavních účinkujících, tedy pana faráře a Vítka Janků. Zatímco děti začaly organizovaně sportovat a hrát bojovky o zlaté dukáty, začala v 10.15 přednáška zkušeného rodinného odborníka Vítka Janků na téma, jaký že má být správný otec, správná matka, o hodnotě mateřské dovolené a nakonec o krizi v rodině.

Velmi názorná přednáška, jejíž účastníci byli nenuceně vtaženi do diskuse k dovtváření některých názorů skončila právě v čase oběda. Vynikající pečené kuřátko v Penzionu U Pramene jsme s chutí zapíjeli prameny a moky různých barev a vůní

Děti však bez potřeby siesty zaplnily místní houpačky a nám z dětství důvěrně známá průlezka otáčivý globus byla neustále obsazena a rodiči více či méně ochotně roztáčena. Někteří z nás jsem posléze s dětmi i bez nich vyrazili do okolních lesů, které přes stále poměrně intenzivní turistický ruch nabídly celkem slušnou úrodu václavek, lišek a suchohříbků. Starší děti mezitím vytvářely pomocí papíru a sádry své vlastní dosti věrné obličejové odlitky.

Vrátili jsme se krátce před prvním napjatě očekávaným programem večera, tedy vystoupením nefalšovaného kouzelníka. Některé triky nás mistr celkem ochotně naučil (například Vojtu Mikešku techniku kouzelných uzlů), nicméně jiné zavdaly k vášnivým diskusím nejen mezi dětmi. Po pikantních toastech a uložení dětí nastal večer otázek a odpovědí s panem farářem. Mimo otázek k praktickým záležitostem farnosti, nastala zajímavá diskuse ohledně

problémů s odrostlými dětmi, které odmítají chodit do kostela nebo prostě prožívají krizi víry. Děti nelze nutit, nicméně měly by toto konání rozumně zdůvodnit (i samy sobě) a měli bychom je vést spíše dobrým příkladem nebo již dříve k motivujícímu společenství vrstevníků. Otec Petr se nám rovněž sdělil se svou cestou k duchovnímu povolání a povyprávěl zkušenosti ze semináře i z předchozích farností. Dle názoru P. Vrbackého si má každý nalézt individuální formu svátosti smíření, která mu vyhovuje.

Po skončení diskuse, cca ve 22.30, už nebyla ochota k nachystaným společenským hrám, neboť nabitý intelektuální i fyzický program dne vykonal své. Přesto nás část setrvala v postupně řídnoucích debatních kroužcích až do brzkých ranních hodin

24.10. NEDĚLE – STUDENÝ CHRÁM, ALE ATMOSFÉRA VŘELÁ

Vedle toho, že i tento den nás probudil na toto období výjimečně krásným a teplým počasím, bylo příjemnou skutečností tohoto opět výjimečně krásného dne, že pro nás obvyklá devátá se tentokrát odbývala jen pro nás ve fryšavském farním chrámu až v 10.30. Svěží rytmika rodinného klanu Řezníčků a výstižná úvaha pana faráře na evangelium o farizeji a celníkovi aspoň částečně rozehřála zřejmě nejstudenější kostel v diecézi. Jak mnozí z nás pak četli na vývěsce, není se co divit, že málokterý duchovní správce tu za dobu existence farnosti vydržel déle než tři roky,

příčemž světlou výjimku tvoří donedávna zde působící otec Simajchl.

Vycházka po Fryšavě a nedělní porce vepřa knedla zela nám vrátily tělesnou teplotu, takže po obědě se skoro všichni věnovali nejrůznějším pohybovým aktivitám. Míčové hry, průlezky i výlety do okolí zaměstnaly postupně všechny přítomné. Mnozí z nás se coby Brňané vydali různými cestami k pramenům naší hlavní řeky Svatky. Stříbrná studánka, jak se toto místo nazývá, nás však poněkud zklamala tím, že vedle mohutného žulového památníku se mezi kameny leskla loužička velikosti kapesního zrcátka, z něhož se ani při hodně dobré vůli nedalo napít. Aspoň je vidět, jak leckteré velké věci (např. řeky) skromně a nenápadně začínají. Cestu zpět jsme pak naplnili nejrůznějšími odhady, za jak dlouho kapka vody ze studánky doteče až do našeho města a jak bychom to mohli nejlépe změřit.

Touto symbolickou cestou k pramenům se náš rodinný víkend zakončil a my se postupně houstnoucí mlhou i provozem, občerstvení na těle i na duchu, rozjížděli do našich domovů.

EPILOG – PODĚKOVÁNÍ, A CO DÁL

Na tomto místě chceme poděkovat hlavním organizátorům tj. Vítě a Ríšovi Mikeškům za skvělou organizaci celé akce, Hance Grulové a její rodině za poskytnutí střediska za symbolickou cenu a jejím dcerám za náplň programu pro malé i velké děti. Dále Marii Veselé za krásné omalovánky, rodině Řezníčkové za profesionální

vokálně instrumentální background a konečně všem vystupujícím, tedy panu faráři, Vítkovi Janků i mistrovi čar a kouzel. Myslím, že by se nenašel snad nikdo, kdo by odjížděl domů nespokojen

A co dál? Ve farnosti, která je otevřeným společenstvím, by mělo být místo i pro vtažení dalších rodin. Jako jsme se na počátku tohoto roku všichni měli zamyslet, co dělat s rokem rodiny, zamysleme se teď opět, co dělat pro naše i další rodiny v rámci velké rodiny farní.

Igor Hugo Kyselka

Z Farní charity

Dům na půli cesty

... pokračování textu z *Tomáška I/IX*.

Jednou z forem podpory klienta, kterou $D\frac{1}{2}$ nabízí, je tzv. „doprovázení“, což je ve své podstatě navázání důvěryhodného a přátelského vztahu s klientem. Každý klient má svého individuálního sociálního asistenta, který realizuje individuální vedení a sociální trénink při řešení každodenních problémů a pomáhá klientům se začleňováním do běžného života. Jedná se o doprovázení na úřady (vyřizování dávek sociální péče), hledání zaměstnání (úřady práce), hledání bydlení (městské úřady), výlety, nákupy, návštěvy kin a jiných kulturních a sportovních akcí. Sociální asistent se stává kamarádem, kterému je

možno se svěřit se svými starostmi, problémy, ale i radostmi. Průvodci se rekrutují především z řad studentů psychologie, ze škol se sociálním zaměřením, sociálních pracovníků a dobrovolníků. Doprovázení klienta se přitom neomezuje jen na dobu pobytu v *Domě na půli cesty*, ale může trvat tak dlouho, jak ho klient potřebuje.

Další důležitou službou spojenou s $D\frac{1}{2}$ je poradenství, a to jak na úrovni každodenních potíží, tak na úrovni odborné. Poradenství je založeno na spolupráci klienta s pracovníkem Domu. Pracovník klientovi nabízí rady, návody, nápady a náměty, přičemž se nejedná o diktát a ne každý návrh pracovníka musí klient akceptovat. Jedná se především o pomoc při zajišťování zaměstnání, poskytování informací o fungování úřadů, o jeho právech a povinnostech vůči společnosti, atd. Odborné poradenství poskytuje psycholog, speciální pedagog či sociální pracovníce, podle typu klientových nesnází.

Jak již bylo řečeno, základem všech metod a principů práce v $D\frac{1}{2}$ jsou pracovníci, na kterých především leží tíha toho, zda se myšlenky a poslání Domu naplňují. Pracovníci se stávají identifikačním vzorem klientů – jsou originálními, svobodnými a tvůrčími osobnostmi, které dávají mladým lidem životní inspiraci. V *Domě na půli cesty* jsou zaměstnání:

- *vedoucí* ... zajišťuje chod zařízení, řídí a organizuje práci zaměstnanců
- *sociální pracovníce* ... zajišťují prvotní kontakt s úřady, dohlížejí na dodržování pravidel (zákaz alkoholu,

drog, . . .), pomáhají klientům s řešením jejich problémů.

- *správci objektu* . . . manželé plnící dvě role. První rolí je ukázka rodinné formace, o které je většina dětí z dětských domovů ochuzena. Jedná se tedy o jakýsi model, s nímž by se klienti měli v budoucnu identifikovat.

Druhá role spočívá v základní údržbě objektu, úklidu společných prostor a pomoci při přípravě společných večeří klientů.

- *ekofarmář* . . . jedná se o odborníka, který zapracovává klienty při práci na polích a při práci s hospodářskými zvířaty. Zadává klientům práci, kontroluje a vyhodnocuje její výsledky. Na základě těchto informací dostávají klienti svoji mzdu.
- externě funguje při *Domě na půli cesty psycholog*, který na společná sezení s klienty přijíždí jednou týdně. Externě se také spolupracuje se sociálními asistenty a mistry chráněných dílen.

Kad'ourkovi

Svatocecilské setkání v Brně

Musica sacra, jednota na zvelebení církevní hudby na Moravě, zve všechny chrámové zpěváky a hudebníky na Svatocecilské setkání, které se bude konat v sobotu 20. listopadu od 9.00 hodin v brněnské katedrále sv. Petra a Pavla.

Podzimní Svatocecilské setkání chrámových zpěváků a hudebníků se stalo každoročně vyhledávaným zastavením všech, kteří se věnují chrámové hudbě. Celebrantem pontifikální bohoslužby v 9.00 hodin bude brněnský biskup Vojtěch Cikrle. Po mši pokračuje setkání v prostorách brněnského biskupství Petrov 5 občerstvením s možností vzájemných přátelských rozhovorů.

Musica sacra, která v roce 2002 oslavila 10. výročí činnosti, vědomě navázala na činnost Jednoty na zvelebení církevní hudby na Moravě, u jejíž kolébky stál v roce 1882 Leoš Janáček. Pořádá víceleté kurzy i jednorázové semináře pro varhaníky, pravidelná Svatocecilské setkání, setkání dětských, mládežnických i dospělých chrámových sborů či odborné zájezdy s prohlídkami varhan. Podílí se také na vydávání liturgických hudebnin, pro které zřídila hudební archiv, a vydává vlastní Zpravodaj pro několik set svých členů.

zdroj: biskupství

Slovo nemocným

„Ve světě budete mít soužení, ale buďte dobré mysli, já jsem přemohl svět.“

Jan 16,33

Když je člověk nemocný, když nemoc trvá dlouho, může člověka napadnout otázka, proč to postihlo právě jeho osobu, zda v minulosti neudělal něco, čím by si

nemoc zavínil, zda to třeba není trest za nějaký skutek v minulosti. Na tyto otázky odpověděl Pán Ježíš, když uzdravil slepého člověka a když se ho učedníci ptali, kdo zhřešil, zda slepý sám nebo jeho rodiče, či hřích způsobil, že se tento člověk narodil slepý. Ježíš prohlásil, že nezhřešil ani slepý člověk a ani jeho rodiče, ale že se na slepém člověku má projevit Boží dobrota.

I my si máme ve chvílích, které jsou pro nás těžké, uvědomit Boží všemohoucnost a Boží dobrotu a věřit, že Bůh může naše trápení změnit v radost, která převyšuje současnou bolest. Když budeme věřit, že i naše bolest zapadá do Božího plánu a prospívá ke zlepšení stavu lidské společnosti, vyrovnáme se s ní snadněji, protože budeme mít jistotu, že i když nerozumíme tomu, co právě prožíváme, pochopíme to později. V každém případě je to velká zkouška důvěry v Boží dobrotu, trpělivosti, vytrvalosti a pokory. Ani v takové chvíli však nejsme opuštěni a můžeme spoléhat na Boží pomoc.

Když kolem sebe vidíme hodně bolesti, trápení a všech forem nespravedlnosti, které jsou často způsobeny lidmi, kteří jsou bezohlední a sobečtí, pomáhá nám je správně prožít a přispívat ke zlepšení lidské společnosti víra ve výkupnou oběť Kristovu, která se týká lidí na celém světě ve všech dobách a která dává potřebnou pomoc všem lidem, kteří ji chtějí přijímat a s ní spolupracovat. Vítězství zla a nespravedlnosti je jen krátkodobé a věříme, že konečné vítězství bude patřit Kristu.

Když je člověk postižený nemocí, která je bolestná, která trvá dlouho, tak na něj málo působí logické úvahy a vysvětlování, ale člověk touží po klidu a pokoji, ztrácí pro něj smysl všechno, na čem mu dosud záleželo a na čem stavěl svůj život. Jen Bůh ve své všemohoucnosti ví, co člověk prožívá, s čím se vyrovnává a jakou potřebuje pomoc. Věříme, že jí dá člověku dostatečné množství a ocení každou dobrou vůli a snahu. Žádný člověk neumí posoudit a ocenit to, co nemocný prožívá, a proto musí být velmi opatrný, aby mu svou řečí nebo nějakým gestem neublížil.

Prosme Boha často nejen za nemocné, kteří jsou kolem nás, ale také za sebe, abychom byli vnímaví pro jejich potíže a uměli jim poskytnout takovou pomoc, která je účinná a která nezraňuje.

o. Josef Šik

To číňte na mou památku. . .

---

2. října za deset minut dvě hodiny.

Vstupujeme hlavním vchodem do nového Duchovního centra na Lesné. Naše kamarádka Markéta (evidentně z funkce organizátorky) nás prosí, abychom budovu obešli a zkusili místnost pro matky s dětmi, tam prý bude možná ještě volno. Letmý pohled nás přesvědčil, že v sále je opravdu

hlava na hlavě, a tak vycházíme na terasu, kde stojí kočárky a pobíhají děti. Otevřené prosklené dveře nás zvou do zmíněné místnosti. Prostor je oddělen od sálu pouze sklem a dalšími prosklenými dveřmi. Prima, myslím si, tady si mohou mrňousci hrát, a když bude hůř, je tu možnost úniku na terasu. V místnosti je reproduktor, takže jsme všechno krásně slyšeli, ale podobně jako lidé v zadních řadách v sále jsme neviděli skoro nic. Vlastně ano, hned na začátku mše ten dlouhý průvod ministrantů (i ministrantek), více než deseti kněží a usmívajícího se otce biskupa. Z jeho hlasu zněla opravdová radost, když mluvil o tom, jak velkým duchovním přínosem pro celé sídliště bude každodenní mše svatá a vytvoření stálého modlitebního společenství. Slavnostní atmosféru dotvořil mužský pěvecký sbor Moravan, v němž mladých zpěváků stále přibývá.

Na konci mše svaté se ujal slova pan inženýr Benda. I když vím, že hovoří dobře a rád, tentokrát se mu hlas občas zachvěl. Vzpomínal na ty, kdo stáli u zrodu myšlenky vystavět na Lesné kostel a nyní se z úspěšně završeného díla radují spolu s anděly v nebi – Ing. Perku a Ing. Mráze. Zmínil se, jak daleko do historie zasahuje snaha o stavbu kostela na Lesné. Vše bylo zařízeno a připraveno k výstavbě již v roce 1968. Pak ale přišel srpen 1968 a o kostele se přestalo mluvit. Na další šanci si lesňáci museli počkat 20 let.

Pan Benda nadále děkoval všem, kdo podstatným dílem přispěli k dotvoření stavby Duchovního centra. Děkoval firmě Kaláb, Removi pardon, panu Ing. arch. Zdeňku Burešovi, který udělal projekt za pusu (citace), firmě Brtník, dobře věděl, že její zaměstnanci pracovali den předtím až do půlnoci na vytvoření krásného obětního stolu, ambonu, sedes i zajímavě řešených kropek na svěcenou vodu, to vše ze dřeva zvláštního načervenalého odstínu. Dále děkoval doktoru Rechlíkovi za nádherný obraz, který se líbil všem generacím – jedna staříčká, snad tu zapomenutá babička stála po mši dlouho před obrazem a nakonec povídá: Nevím, co to je, ale moc se mi to líbí. Doktor Rechlík byl nedaleko, zaslechl její slova a odhadnuv správně situaci, zahulákal jí do ucha: „To jsem rád. To jste mi udělala velkou radost.“

Pan Benda děkoval dále všem sponzorům a k Lodivodově ostudě musím říci, že pouze Železniční stavby a on (právě na chvíli vyšel ven) se nedostavili pro zvláštní požehnání otce biskupa a pro knihu o Brněnském biskupství. K jeho cti (Lodivodově, nikoli otce Vojtěcha) však musím podotknout, že podle jeho názoru měli být vyzvednuti ti, kteří přispěli sice menší částkou, ale dávali nebo půjčovali z pracně našetřených peněz (např. dětem na byt). Tyto půjčky se farnost zavázala splatit do konce roku 2004. Věřím, že se to podaří.

Když jsme se vyhrnuli ven, pobíhaly mezi námi pohledné dívky s krabicemi plnými cukroví a koláčků. Odolal málokdo.

Ráda bych zakončila slovy našeho kamaráda Petra K. Blahy, který tentokrát bez svého suchého humoru, ale spíš trochu dojatě, povídá: Tak na ulici, kde jsem se narodil, teď stojí kostel.

reportáž připravila M. S. Veselá

Pohádka

Zlatavé listí, protkané červenavým, jako nádherný koberec pokrývalo podzimní usínající zemi. Příroda vyhlížela tiše, pokorně, ospale. Vtom něco zafunělo, zadupalo, zašustilo. Zpod listí vykoul tmavý čumáček, zívavá očka, ježatý kabátek. Ježek hledal co nejlepší domeček z nafoukaného listí, ve kterém by přespal zimu. Crrnk – něco mu spadlo rovnou na hlavu. Překvapeně a rozzlobeně se rozhlédl po původci toho uličnictví. Na větvi ořechu se houpala veverka – právě nad jeho hlavou.

„Promiň, oříšek mi vyklouzl z tlapky právě na tvoji hlavu,“ omlouvala se.

„Dobrá, příště si dávej větší pozor,“ zabručel ježek a šinul se listím dál. Packou si chvílemi zamačkával bouli.

„Mám bolavou tlapičku, jinak bych byla šikovnější,“ vysvětlovala rozpačitá veverka.

Ježek se zastavil: „Byla’s s tím, doufám, u doktora datla,“ zeptal se.

„Ále, k čemu doktor, to se spraví samo,“ zavrtěla hlavou veverka.

„Ukaž,“ pobídl ji ježek, „nechci mít další boule.“ Veverka seskočila se stromu a neochotně ukázala tlapku. „Jémináčku,“ zhrozil se ježek. Veverka honem tlapku stáhla a schovala za záda.

„To nic není,“ přesvědčovala ježka a tvářila se co nejstatečněji.

„Jaképak nic, upaluj k doktorovi,“ zlobil se ježek.

„Doktor mi stejně nepomůže, tlapka se zahojí i bez něho,“ kasala se veverka – hrdinka.

Ježek se zamračil: „Hrdinství si nechej na jindy, teď ti není užitečné. Jestlipak se nakonec doktora nebojíš,“ zkoumavě se na veverku zadíval. Veverka udělala dotčený obličej a chystala se spustit vodopád slov na svoji obranu, ale pronikavý ježčí pohled a jeho nabídka ji zastavily už v začátku. „Doprovodím tě k doktorovi, veverko, abys nemusela jít sama,“ nabídl jí ježek. Veverka mlčky zakývala hlavičkou. Cítila, že ji strach pomalu opouští, když nemusí být na svou bolístku sama; je s ní přece ježek.

A za pár dní měla tlapku zdravou.

Jarka C.

Pro bystré hlavy

Milé bystré hlavy,

Mám pro vás další úkol. Ve čtvrtek 11. 11. má svátek svatý Martin, o kterém se říká, že . . . (viz *tajenka osmisměrky*). Víte, co to znamená? Ne? Tak najděte bystřejší hlavu než vy a poproste ji, aby vám nejen vysvětlila, jak je to s tím pořekadlem, ale aby vám taky něco pověděla o svatém Martinovi. Přeju vám hezké poluštění a ochotné bystřejší hlavy.

S	P	A	Ř	L	I	A	A	B	CH	O	D	B	A	T
O	L	O	V	O	O	K	J	R	A	Í	R	Ž	R	D
B	L	A	Í	A	I	U	P	O	L	O	V	I	N	A
O	K	D	V	M	T	O	S	S	U	N	K	K	Y	A
T	A	B	A	Í	Í	L	A	K	P	A	S	E	K	A
A	T	R	A	V	K	M	V	E	Á	E	E	L	A	T
D	E	P	I	C	O	L	E	V	Ř	Č	L	V	R	E
K	D	T	É	P	M	K	C	T	K	A	E	A	A	Č
K	R	K	A	V	E	C	I	C	U	L	K	K	M	A
O	A	L	N	P	N	E	P	U	P	T	C	É	E	M
K	A	B	E	L	A	N	O	V	K	A	E	I	L	☺

Scampi

V osmisměrce vyškrtej tato slova:

ARNYKA	BROSKEV	BROUK	ETAPA	CHALUPÁŘ
CHODBA	KABELA	KARAMEL	KATEDRA	KERAMIKA
KLUCI	KOVADLO	KRKAVEC	KVARTA	LANOVKA
LÉKAŘ	LOUKA	LOUSKÁČEK	MAČETA	OLOVO
OPICE	PASEKA	PLEVA	POLOVINA	PUPEN
SAMOPAL	SELEKCE	SLAVÍK	SOBOTA	TRAKT
TRIKA	TŘESK	VELOCIPED	VLTAVA	